

อิทธิพลของบุคลิกภาพที่มีต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี
ที่ไม่ได้ศึกษาในสาขาวิชาหลักด้านธุรกิจ

Effect of personality on entrepreneurial intent of non-business major
undergraduates

สรียา โชติธรรม^{1*}, ธนนันท์ ธนารชตะภูมิต² และอุษณี ลลิตผसान³

Sareeya Chotitham^{1*}, Thananun Thanarachataphoom² and Usanee Lalitpasan³

¹ อาจารย์ ดร., สาขาวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹ Ph.D., Department of Educational research and evaluation, Faculty of Education, Kasetsart University

*Corresponding author, E-mail: sareeya.ch@ku.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพที่มีต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรีที่ไม่ได้ศึกษาในสาขาวิชาหลักด้านธุรกิจและ 2) ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ไม่ได้ศึกษาในสาขาวิชาหลักด้านธุรกิจ จำนวน 121 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และสถิติเชิงบรรยาย ผลการวิจัย พบว่า 1) บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p = .02$) ในขณะที่บุคลิกภาพแบบอื่น ๆ ไม่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการและ 2) นิสิตนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ระดับต่ำและสูง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการคล้ายกัน เช่น ในด้านการตัดสินใจเลือกทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ จะไม่เลือกเป็นผู้ประกอบการ โดยเลือกเป็นพนักงานในสถานที่ต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเลือกงาน เหมือนกันคือเลือกจากทักษะของตนเอง แต่ในกลุ่มที่มีคะแนนบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ระดับต่ำ ให้เหตุผลเพิ่มเติมต่างจากกลุ่มที่มีคะแนนบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ระดับสูง คือ เลือกทำงานที่มีความง่าย ไม่จำเป็นต้องใช้ทักษะสูง ในขณะที่กลุ่มที่มีคะแนนบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ระดับสูง เลือกงานที่ได้เรียนรู้หรือพัฒนาความสามารถของตนเอง นอกจากนี้ นิสิตนักศึกษา ที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ระดับต่ำและสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ ที่สอดคล้องกันคือในอนาคตหากเป็นผู้ประกอบการ จะเป็นผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการขายอาหาร โดยให้เหตุผลคือเป็นความสนใจส่วนบุคคล

คำสำคัญ: บุคลิกภาพ, ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ, ความสนใจในการทำธุรกิจ

Abstract

This research aimed to 1) identify the effect of personality on entrepreneurial intent of non-business major undergraduates 2) explore undergraduates' interest to be an entrepreneur among different personality types. Research samples were 121 non-business major undergraduates. The research instrument was a questionnaire, followed by data analysis using multiple regression and descriptive statistics. The research findings were as follows: 1) openness to experience significantly affected to entrepreneurial intent ($p = .02$), however other types of personality had no effect on entrepreneurial intent. 2) Students who had low and high openness to experience had the same opinion, for example if they needed to earn some money, they would not be entrepreneurs but they would be part-time employees and they chose the part-time jobs in different ways depending on their skills. However, students who had low openness to experience were trended to choose unskilled jobs but students who had high openness to experience were trended to choose jobs that could gain their knowledge or improve their skills. Moreover, students who had low and high openness to experience had the same opinion, they wanted to be food entrepreneurs because of their own interests.

Keywords: personality, entrepreneurial intent, interest to be an entrepreneur

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่รวดเร็ว และภาวะเศรษฐกิจโลกที่ผันผวน ส่งผลให้เกิดความไม่มั่นคงในอาชีพของพนักงานและลูกจ้างส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการใช้เครื่องจักรเข้ามาแทนแรงงานมนุษย์ (International Labour Office, 2015) โดยจากการสำรวจการว่างงานในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 - 2562 พบว่า แนวโน้มการว่างงานเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในแต่ละปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 จนถึงปี พ.ศ. 2562 ซึ่งแนวโน้มยังคงเพิ่มสูงขึ้นจนถึงปัจจุบัน (Plecher, 2020)

จากปรากฏการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา และสถาบันทางการศึกษา จึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะ ตลอดจนความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมากยิ่งขึ้น โดย Voda และ Florea (2019) ได้ระบุว่าความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยนำไปสู่พฤติกรรมหรือการเป็นผู้ประกอบการในอนาคตของบุคคล อย่างไรก็ตาม การที่จะพัฒนาส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังกล่าว มีความจำเป็นที่จะต้องทราบเกี่ยวกับปัจจัยที่จะส่งเสริมความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งจากการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในอดีตที่ผ่านมา นักวิจัยส่วนหนึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของปัจจัยด้านบุคลิกภาพที่มีต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ และพบว่าบุคลิกภาพเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาที่ผ่านมา ผลการวิจัยหรือข้อค้นพบเกี่ยวกับอิทธิพลของบุคลิกภาพยังมีความขัดแย้งกันในบางประการ อีกทั้งยังเป็นการศึกษาในบริบทของนักศึกษาทางฝั่งประเทศตะวันตก ซึ่งอาจจะมีบุคลิกภาพและความสนใจที่ต่างจากนิสิตนักศึกษาทางด้านเอเชียหรือประเทศไทย ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรี ที่ไม่ได้ศึกษาในสาขาวิชาหลักด้านธุรกิจ เนื่องมาจากนิสิตศึกษาที่ศึกษาในสาขาหลักด้านธุรกิจจะมีประสบการณ์ในการเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้ประกอบการ ทำให้มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ประกอบการสูงกว่านิสิตนักศึกษาสาขาอื่น ๆ และศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรีที่ไม่ได้ศึกษาในสาขาวิชาหลักด้านธุรกิจ
2. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน

การทบทวนวรรณกรรม

1. บุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่มีความเป็นเอกลักษณ์ โดยบุคคลจะแสดงออกมาในลักษณะของพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ โดยแต่ละคนจะมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันออกไป ตลอดจนการปรับตัวของบุคคลให้เข้ากับสภาพแวดล้อมรอบตัว (Dehghanan, Abdollahi, & Rezaei, 2014)

บุคลิกภาพแบบ 5 องค์ประกอบ

Costa และ McCrae (1992) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพ โดยอธิบายว่าสามารถจำแนกบุคลิกภาพออกเป็น 5 แบบ ได้แก่ 1) บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (openness to experience) หมายถึง ลักษณะที่มีความคิดสร้างสรรค์ พร้อมที่จะลองทำกิจกรรมใหม่ ๆ ชอบความแปลกใหม่หลากหลาย และมีความคิดที่จะเปิดรับเหตุการณ์หรือเรื่องใหม่ ๆ 2) บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (conscientiousness) หมายถึง ลักษณะที่มีความเป็นระเบียบ มีความรับผิดชอบ ยึดมั่นในหลักการทางจริยธรรม และมีวินัยต่อตนเอง 3) บุคลิกภาพแบบเปิดตัว (extraversion) หมายถึง ลักษณะที่มีความสุขที่ได้อยู่ร่วมกับผู้อื่น ชอบทำกิจกรรม ชอบการแสดงออกต่อหน้าผู้อื่น 4) บุคลิกภาพแบบเป็นมิตร (agreeableness) หมายถึง ลักษณะที่มีการยอมตามผู้อื่น มีจิตใจที่อ่อนโยน ไว้วางใจผู้อื่น ให้ความสำคัญกับผู้อื่นและ 5) บุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (neuroticism) หมายถึง ลักษณะที่มีความวิตกกังวล โกรธและหงุดหงิดง่าย มีอารมณ์แปรปรวน ตื่นตระหนกได้ง่ายเมื่อต้องเผชิญกับความเครียด

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

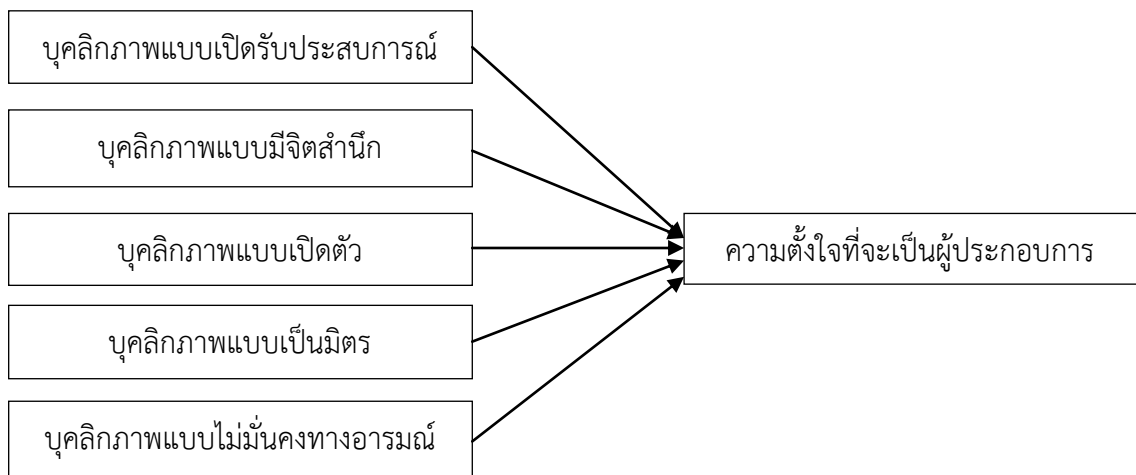
บุคลิกภาพของบุคคลเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ อันจะนำไปสู่การประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการในอนาคต (Voda & Florea, 2019) ในการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์และอิทธิพลของลักษณะบุคลิกภาพต่าง ๆ ที่มีต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ พบว่าบุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดยงานวิจัยส่วนหนึ่งพบว่าบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ในขณะที่บุคลิกภาพ

แบบไม่มั่นคงทางอารมณ์มีความสัมพันธ์หรือมีอิทธิพลทางลบกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ (Israr & Saleem, 2018)

2. ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ (entrepreneurial intent) หมายถึง สภาวะทางจิตของบุคคลที่แสดงถึงความต้องการที่จะประกอบกิจการของตนเอง โดยการเป็นผู้ประกอบการนั้นเป็นสิ่งที่ทำด้วยความตั้งใจหรือมีเจตนา มีการวางแผนที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทำธุรกิจ (อนงค์ รุ่งสุข, 2559) ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการนี้เป็นสิ่งสำคัญ อันจะนำไปสู่พฤติกรรมหรือการเป็นผู้ประกอบการในอนาคตของบุคคล (Voda & Florea, 2019)

จากรายละเอียดข้างต้น สามารถสรุปความสัมพันธ์ของตัวแปรได้ว่าบุคลิกภาพส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ดังภาพ 1

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรในการวิจัย คือ นิสิตนักศึกษาปริญญาตรี ที่ไม่ได้ศึกษาในสาขาวิชาหลักด้านธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นิสิตนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ไม่ได้ศึกษาในสาขาวิชาหลักด้านธุรกิจ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามกฎของ Keith (2015) ซึ่งได้ระบุว่าในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ควรมีขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่ต่ำกว่า 120 คน ผู้วิจัยสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) มีรายละเอียดการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้คือ ขั้นที่ 1 สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม ได้นิสิตนักศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ ขั้นที่ 2 สุ่มแบบแบ่งชั้น โดยแบ่งตามสาขา และขั้นสุดท้ายได้นิสิตนักศึกษาชั้นปี 1-4 ที่ศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์และศึกษาศาสตร์ จำนวน 121 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยเนื้อหาในแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน รายละเอียดดังนี้ คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลัง ประกอบด้วย ข้อคำถามเกี่ยวกับเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา สาขาที่ศึกษา และคณะ ตอนที่ 2 มาตรการวัดบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ พัฒนาขึ้นจากมาตรการวัดของ John และ Srivastava (1999) มีข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (ตัวอย่างข้อคำถามเช่น “ฉันมักคิดวิธีการใหม่ ในการทำสิ่งต่าง ๆ”) บุคลิกภาพแบบมี

จิตสำนึก (ตัวอย่างข้อคำถามเช่น “ฉันวางแผนและทำตามแผนที่วางไว้”) บุคลิกภาพแบบเปิดตัว (ตัวอย่างข้อคำถามเช่น “โดยปกติ ฉันเป็นคนเจียมๆ” ซึ่งเป็นข้อคำถามทางลบ) บุคลิกภาพแบบเป็นมิตร (ตัวอย่างข้อคำถามเช่น “ฉันเป็นคนประณีประนอม ไม่ชอบทะเลาะกับผู้อื่น”) และบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (ตัวอย่างข้อคำถามเช่น “ฉันมักวิตกกังวลกับสิ่งต่าง ๆ”) ข้อคำถามทุกข้อผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งผ่านเกณฑ์ทุกข้อ และมีความเที่ยงเท่ากับ .79 และมาตรวัดความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ ตัวอย่างข้อคำถามเช่น “ภายใน 12 เดือนหลังนับจากฉันเรียนจบฉันจะเป็นผู้ประกอบการ” คำถามทุกข้อผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และมีความเที่ยงเท่ากับ .92 และตอนที่ 3 ข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษา จำนวน 5 ข้อ ตัวอย่างข้อคำถามเช่น “ธุรกิจที่ท่านสนใจที่จะทำคือธุรกิจอะไร เพราะเหตุใด” คำถามทุกข้อผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และสถิติเชิงบรรยาย

ผลการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผลการศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรีที่ไม่ได้ศึกษาในสาขาวิชาหลักด้านธุรกิจ และตอนที่ 3 ผลการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 121 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 66.94 อายุอยู่ในช่วง 20-21 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 60.33 ศึกษาอยู่ในสาขาจิตวิทยา จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 24.79 รองลงมา คือ สาขาการสอนวิทยาศาสตร์ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.31

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีคะแนนค่าเฉลี่ยของบุคลิกภาพขององค์ประกอบทั้ง 5 แบบ จากลำดับสูงสุดไปต่ำสุดดังนี้คือ คะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพแบบเป็นมิตรเท่ากับ 3.96 คะแนน (S.D.= .58) คะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์เท่ากับ 3.56 คะแนน (S.D.= .70) คะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกเท่ากับ 3.51 คะแนน (S.D.= .59) คะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพแบบเปิดตัวเท่ากับ 3.37 คะแนน (S.D.= .74) และคะแนนเฉลี่ยของบุคลิกภาพแบบไม่มั่นคงทางอารมณ์เท่ากับ 3.00 คะแนน (S.D.= .84) และมีคะแนนเฉลี่ยของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการเท่ากับ 2.98 คะแนน (S.D.= 1.02)

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาปริญญาตรีที่ไม่ได้ศึกษาในสาขาวิชาหลักด้านธุรกิจ

การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบุคลิกภาพและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมีค่าอยู่ระหว่าง -.259 ถึง .387 มีค่า tolerance อยู่ระหว่าง .786 ถึง .912 ซึ่งค่า tolerance มีค่าเข้าใกล้ 1 และมีค่า VIF อยู่ในช่วง 1.096 ถึง 1.273 ซึ่งค่า VIF มีค่าไม่เกิน 5 แสดงว่าตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์จนเกิดปัญหา multicollinearity

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่าบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = .02$) ในขณะที่บุคลิกภาพแบบอื่นๆ ได้แก่ แบบมีจิตสำนึก แบบเปิดตัว แบบเป็นมิตร และแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ไม่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการโดยตัวแปรบุคลิกภาพสามารถอธิบายความผันแปรของความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการได้ร้อยละ 10 ($R^2 = .10$) ดังตาราง 1

ตาราง 1 อิทธิพลของบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ตัวแปร	<i>b</i>	<i>B</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์	.34	.23	2.47*	.02
บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก	.24	.14	1.36	.18
บุคลิกภาพแบบเปิดตัว	.15	.11	1.20	.23
บุคลิกภาพแบบเป็นมิตร	-.33	-.19	-1.86	.07
บุคลิกภาพแบบไม่มั่นคงทางอารมณ์	-.02	-.02	-.16	.87

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นในการเป็นผู้ประกอบการของนิสิตนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพต่างกัน

เนื่องจากผลการวิจัยในตอนต้นที่ 2 พบว่าจากบุคลิกภาพทั้ง 5 แบบ มีเพียงบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์เป็นบุคลิกภาพเดียวที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ดังนั้นในการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นในการทำธุรกิจของนิสิตนักศึกษาในตอนต้นนี้ จึงมุ่งศึกษาความคิดเห็นในการทำธุรกิจของนิสิตนักศึกษาเฉพาะกลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์เท่านั้น โดยเป็นการศึกษาในกลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ระดับสูงและระดับต่ำ

ในการจำแนกกลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ระดับสูงและต่ำนี้ พิจารณาจากค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ต่ำกว่า 25 และสูงกว่า 75 โดยกลุ่มที่มีค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ต่ำกว่า 25 มีคะแนนบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์เฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.00-2.75 คะแนน มีจำนวนประมาณ 19 คน และกลุ่มที่มีค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่สูงกว่า 75 คือกลุ่มที่มีคะแนนบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์เฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.25-5.00 คะแนน มีจำนวน 25 คน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ระดับต่ำ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษว่า หากจำเป็นต้องทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ จะไม่เลือกทำธุรกิจหรือค้าขาย แต่จะเลือกเป็นพนักงานในสถานที่ต่างๆ (ร้อยละ 42.10) โดยเลือกจากงานที่มีความสอดคล้องกับทักษะของตนเอง(ร้อยละ 36.80) รองลงมาคือเลือกทำงานที่มีความง่าย ไม่จำเป็นต้องใช้ทักษะสูง (ร้อยละ 21.10) อย่างไรก็ตาม กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ระดับต่ำ ส่วนใหญ่ระบุว่าภายใน 5 ปีข้างหน้าคาดว่าจะทำธุรกิจ (ร้อยละ 52.70) โดยเป็นธุรกิจที่สนใจที่จะทำเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการขายอาหาร (ร้อยละ 31.60) เหตุผลคือเป็นความสนใจส่วนบุคคล (ร้อยละ 45.30) และอาหารเป็นปัจจัยพื้นฐานสำหรับมนุษย์ (ร้อยละ 23.50) ส่วนในกลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ระดับสูง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษว่า หากจำเป็นต้องทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ จะไม่เลือกทำธุรกิจหรือค้าขาย แต่จะเลือกเป็นพนักงานในสถานที่ต่างๆ

(ร้อยละ 36) โดยเลือกจากงานที่มีความสอดคล้องกับทักษะของตนเอง (ร้อยละ 28) และเป็นงานที่ได้เรียนรู้หรือพัฒนาความสามารถของตนเอง (ร้อยละ 28) นอกจากนี้กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ระดับสูง ส่วนใหญ่ระบุว่าภายใน 5 ปีข้างหน้าคาดว่าจะทำธุรกิจ (ร้อยละ 60) โดยเป็นธุรกิจที่สนใจที่จะทำ เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการอาหาร (ร้อยละ 48) และสินค้า (ร้อยละ 32) เหตุผลคือเป็นความสนใจส่วนบุคคล (ร้อยละ 48) รองลงมาคือเป็นสิ่งที่เป็นกระแสหรือเป็นที่ต้องการในตลาด (ร้อยละ 24)

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ห้อิทธิพลของบุคลิกภาพ พบว่า บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในขณะที่บุคลิกภาพแบบอื่น ๆ ได้แก่ แบบมีจิตสำนึก แบบเปิดตัว แบบเป็นมิตร และแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ไม่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีลักษณะที่ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และมีความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เป็นคนที่กำลังจะลองผิดลองถูก มีความกล้าและสนใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดย Ciavarella, Bucholtz, Riordan, Gatewood, และ Stokes (2004) ได้อธิบายถึงลักษณะของคนที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ว่าการเป็นคนที่มีจินตนาการ อยากรู้อยากเห็น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Israr และ Saleem (2018) ที่ได้ศึกษากับนักศึกษาชาวอิตาลี พบว่าบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ เป็นองค์ประกอบของบุคลิกภาพที่ทำนายอิทธิพลในการตัดสินใจทำธุรกิจได้สูงที่สุด

อย่างไรก็ตาม ผลการวิเคราะห์ห้อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกแบบเปิดตัวแบบเป็นมิตร และแบบไม่มั่นคงทางอารมณ์พบว่าไม่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากเป็นนิสิตที่ศึกษาอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งเป็นการศึกษาในสายวิชาชีพ ส่งผลให้มีแนวโน้มที่จะประกอบอาชีพครู และค่านิยมของคนไทยที่เชื่อว่าการเป็นครูหรือรับราชการต่าง ๆ เป็นอาชีพที่มีความมั่นคง ทำให้ผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ต่างกัน อาจเลือกที่จะไม่เป็นผู้ประกอบการเหมือนหรือต่างกันก็เป็นไปได้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจึงไม่พบอิทธิพลของบุคลิกภาพในแบบต่าง ๆ ที่มีต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีอิทธิพลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ดังนั้นในการส่งเสริมความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการให้แก่ นิสิตนักศึกษาสถาบันการศึกษาหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรเน้นการจัดการศึกษาหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและมุ่งพัฒนาให้นิสิตนักศึกษามีลักษณะที่ชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และมีความคิดสร้างสรรค์ หรือมีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

อนงค์ รุ่งสุข. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์. รายงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

- Ciavarella, M. A., Bucholtz, A. K., Riordan, C. M., Gatewood, R. D., & Stokes, G. S. (2004). The big five and venture success: Is there a linkage? *Journal of Business Venturing*, 19, 465–483.
- Costa, P. T., Jr., & McCrae, R. R. (1992). Revised NEO Personality Inventory (NEO-PI-R) and NEO Five-Factor Inventory (NEO-FFI) professional manual. Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.
- Dehghanan, H., Abdollahi, H., & Rezaei, M. (2014). *A study on effect of big five personality traits on emotional intelligence*. *Management Science Letters*, 4, 1279-1284.
- International Labour Office. (2015). *World Employment and Social Outlook: Trends 2015*. International Labour Organization, Geneva, Switzerland.
- Israr, M., & Saleem, M. (2018). Entrepreneurial intentions among university students in Italy. *Journal of Global Entrepreneurship Research*, 8, 1-14.
- John, O. P., & Srivastava, S. (1999). *The Big-Five trait taxonomy: History, measurement, and theoretical perspectives*. In L. A. Pervin & O. P. John (Eds.), *Handbook of personality: Theory and research* (Vol. 2, pp. 102–138). NY: Guilford Press.
- Keith, T. Z. (2015). *Multiple regression and beyond an introduction to multiple regression and structural equation modeling*. NY: Routledge.
- Plecher, H. (2020). *Unemployment rate in Thailand 2019*. Retrieved from <https://www.statista.com/statistics/332222/unemployment-rate-in-thailand/>
- Udayanganie, W., Jusoh, M., & Chinna, K. (2009). *Impact of Big five personality traits on entrepreneurial intention of engineering undergraduates*. *Research in Business and Management*, 6, 35-44.
- Voda, A. I., & Florea, N. (2019). *Impact of personality traits and entrepreneurship education on entrepreneurial intentions of business and engineering students*. *Sustainability*, 11, 1-34.